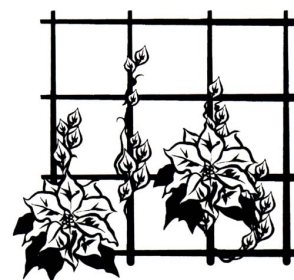

2. neděle adventní C

*Hle, Pán přijde spasit lidi všech národů
a k radosti vašeho srdce dá,
že uslyšíte jeho mocný hlas. (srov. Iz 30,30)*

První čtení

Baruch 5,1-9

Svlékni ze sebe, Jeruzaléme, roucho své žalosti a soužení a oblékni se v ozdobu věčné slávy, kterou ti dává Bůh. Přioděj se rouchem spravedlnosti od Boha a postav si na hlavu korunu slávy Věčného. Každému, kdo je pod nebem, ukáže Bůh tvůj jas. Neboť navěky ti bude dáno jméno od Boha "Pokoj spravedlnosti" a "Vznešenost bázně Boží". Vzchop se, Jeruzaléme, a postav se na výšině, pohleď na východ a podívej se na své děti, které se shromáždily na rozkaz Svatého od východu slunce až na západ. Jak se radují z toho, že Bůh na ně pamatoval! Neboť vyšly z tebe pěšky, vedeny od nepřátel, ale Bůh je přivede k tobě, nesené se slávou jako na královském trůnu. Bůh totiž rozkázal snížit každou vysokou horu, odvěké pahorky, a vyplnit údolí na rovnou zemi, aby Izrael kráčel bezpečně k Boží slávě. Také lesy a každý vonný strom zastíní Izraele na Boží rozkaz. Ano, Bůh přivede Izraele, který se bude radovat ve světle jeho velebnosti, s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho vyprýští.

Druhé čtení

Filipanům 1,4-6.8-11

(Bratři a sestry!) Ve všech svých modlitbách s radostí prosím za vás za všechny. Vždyť od prvního dne až do této chvíle mi pomáháte v rozšiřování evangelia. Jsem totiž přesvědčen, že ten, který ve vás (toto) dobré dílo začal, přivede ho ke konci ke dni Krista Ježíše. Ano, Bůh je mi svědkem, jak po vás po všech toužím láskou Krista Ježíše. A za to se modlím: ať stále víc a více roste vaše láska a s ní i poznání a všestranný úsudek, abyste dovedli volit to lepší, čistotou jen zářili a byli bez hříchu pro onen den Kristův, s plnou mírou dobrých skutků, (vykonaných) ve spojení s Ježíšem Kristem, k Boží chvále a slávě.

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Poncius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes údolným knížetem v Galileji, jeho bratr Filip údolným knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš údělným knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řečí proroka Izaiáše: "Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypano, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uzří Boží spásu."

K zamyšlení

Znovu a znovu jde o to pravé setkávání s Bohem, s druhými lidmi, se sebou samými. V každém z těchto setkání hraje důležitou roli smilování, důvěra a obrácení.

Formující silou je pro všechna tato setkávání a vztahy právě smilování. Smilování dostáváme darem od Boha, ale nikdy jej nesmíme zaměňovat se soucitem. Jestliže nás Bůh obdarovává smilováním, znamená to, že nás bezvýhradně miluje a přijímá nás. A to i přese všechny důvody, že jsme z lidského pohledu nehodní být milováni. Přesto přese všechno nás Bůh miluje, miluje nás cele, s naší ubohostí a nehodností, miluje nás dokonce i přes náš odpor zcela se mu otevřít. Tímto milosrdenstvím jsme pozváni, abychom se obrátili. To znamená, abychom se celým srdcem a plni důvěry obrátili k milosrdnému Bohu, aby nás naplnil Svou silou, a abychom vždy a všude byli připraveni na nové setkání s Ním. Jestliže se naučíme být milosrdní k sobě samým tak, jako je Bůh milosrdný k nám, pak budeme moci být takovými i k našim bližním. Pak se stane, že každé údolí se naplní a každý vrchol a hora se sníží, aby se cesta z mého "já" vyrovnala k tvému "ty".

Obrácení těsně souvisí s milosrdenstvím a vyžaduje to, aby se člověk cele (se svým tělem, duší a duchem) naučil nově naslouchat Božímu slovu. Několik malých kroků – především během této přípravné adventní doby – nám při tom může pomoci:

*– Vstávat každý den s vědomím, že každý den je Božím darem s novými možnostmi.
– Několikrát za den se na pár chvil zcela ztišit, abychom se upevnili v důvěře, že jsme zemí nesení stejně tak, jako jsme vedeni Bohem a s touto důvěrou učinili naše další kroky.*

– Před spaním si projít v Božím světle celý den. Tím se člověk každým dnem stává vnímavějším k Božímu vedení jak v dobrém tak ve zlém. Po té můžeme usnout s vědomím, že se můžeme celý příští den se vším pěkným a naplněným, stejně tak s náročnými a bolestnými zkušenostmi, svěřit Božímu milosrdenství. Přitom můžeme důvěřovat, že u Boha nám vše slouží a bude sloužit ke spáse.

Jsou to malé kroky, které nám mohou pomoci vytvořit v nás prostor pro Boží příchod. Jestliže se s důvěrou otevřeme Jeho příslibu, umožní nám to hluboké střetnutí s Ním. Adventní doba nám nabízí novou příležitost otevřít naše srdce, a tím se naučit znovu a znovu setkávat se s Bohem.